

Sygn. akt IV Ka 273/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSA Stanisław Tomasiak

Sędziowie SO Sławomir Gosławski (spr.)

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Violetty Włodarczyk

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2014 roku

sprawy **A. K.**

oskarżonego z art. 157 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 10 marca 2014 roku sygn. akt II K 204/13

na podstawie art.437§1 kpk, art.438 pkt 1 kpk art.624§1 kpk

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody określonej w punkcie 2 w terminie 1 (jednego) roku od daty uprawomocnienia się wyroku;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zwalnia oskarżonego od opłaty od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

IV Ka 273/14

UZASADNIENIE

A. K. został oskarżony o to, że:

w nocy 01 grudnia 2012r. w T.woj. (...)spowodował u B. P.obrażenia ciała w ten sposób, że uderzył pięścią w twarz, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci złamania lewej gałęzi żuchwy, które to obrażenia powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres przekraczający 7 dni tj. o czyn z art. 157 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Maz. wyrokiem z dnia 10 marca 2014 roku w sprawie II K 204/13:

1.oskarżonego A. K. w miejsce zarzucanego czynu uznał za winnego tego, że: w nocy 01 grudnia 2012r. w T. M., woj. (...) spowodował u B. P. obrażenia ciała w ten sposób, że uderzył go pięścią w twarz, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci złamania lewego trzonu żuchwy z przemieszczeniem odłamów, któremu towarzyszyło upośledzenie nerwu żuchwowego lewego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała

pokrzywdzonego na okres przekraczający 7 dni to jest czynu z art. 157 § 1 kk i na podstawie art. 66 § 1, 2 i 3 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarzył postępowanie karne wobec oskarżonego A. K. na okres próby 2 lat,

2.na podstawie art. 67 § 3 kk zobowiązał oskarżonego A. K. do naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego B. P. kwoty 18.000 złotych,

3.na podstawie art. 415 § 3 kpk pozostawił powództwo cywilne bez rozpoznania,

4.zasądził od oskarżonego A. K. na rzecz oskarżyciela posiłkowego B. P. kwotę 588 złotych tytułem wydatków poniesionych w sprawie,

5.zasądził od oskarżonego A. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 529,80 złotych tytułem wydatków poniesionych w sprawie

Powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego A. K. zaskarżył prokurator .

Wyrokowi zarzucił:

-na podstawie art. 427 § 2 k.p.k., 438 pkt 1 k.p.k obrażę przepisów prawa materialnego w postaci art. 67 § 3 k.k. z zw. z art. 74 § 1 k.k. wyrażającą się w orzeczeniu wobec oskarżonego A. K. obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego B. P. w kwocie 18 000 zł bez wskazania terminu do jego spełnienia.

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez orzeczenie, iż zapłata na rzecz pokrzywdzonego kwoty 18 000 zł ma nastąpić w terminie jednego roku od uprawomocnienia się orzeczenia.

Podczas rozprawy apelacyjnej Prokurator poparł skargę apelacyjną z tą modyfikacją, że zarzucił zaskarżonemu wyrokowi obrażę przepisów prawa materialnego w postaci art.67§3 i §4 kk w zw. z art.74§1 kk oraz w konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie, iż termin spełnienia orzeczonego wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem ma nastąpić w terminie 1 roku od daty uprawomocnienia się wyroku, a w pozostałej części wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

apelacja Prokuratora okazała się zasadna.

Rację ma skarżący, że orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 67 § 3 kk wymaga określenia terminu jego wykonania.

Sąd, umarżając warunkowo postępowanie, zobowiązuje sprawcę do naprawienia szkody w całości lub w części. Obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem obejmuje zarówno szkody materialne, jak i szkody w innych dobrach pokrzywdzonego. Sąd obowiązany jest do nałożenia na sprawcę obowiązku naprawienia szkody wyłącznie wówczas, gdy powstanie szkody w zakresie dóbr pokrzywdzonego jest następstwem popełnionego przez niego przestępstwa oraz gdy szkoda taka w czasie warunkowego umorzenia postępowania karnego nadal istnieje. Przesłanki te w niniejszej sprawie zostały spełnione.

Sąd I instancji pominął jednak, iż obowiązek naprawienia szkody przewidziany w art. 67 § 3 kk to bowiem obowiązek probacyjny, do którego stosuje się uregulowania zawarte w art. 74 § 1 kk. Jest rzeczą oczywistą, że sąd ma obowiązek nie tylko dokładnego wskazania sposobu wykonania obowiązku odszkodowawczego, ale również określenia czasu jego wykonania. Nakaz ten jest zawarty expressis verbis w art. 74 § 1 kk, który stosuje się tu odpowiednio na podstawie art. 67 § 4 kk. Sąd, stosując obowiązki określone w art. 67 § 3 kk, musiał więc wskazać termin ich wykonania. Nie powinien on być dłuższy niż okres próby, celowe jest natomiast, aby był on krótszy od okresu próby, ułatwia bowiem weryfikację ich realizacji.

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 27 września 2000 r., (II AKa 180/00, OSA 2001, nr 11, poz. 82 z glosą M. Siwka) w odróżnieniu od orzeczenia obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1, w orzeczeniu o warunkowym umorzeniu postępowania sąd określa termin wykonania tego obowiązku (wynika to z treści art. 342 § 2 kpk)

Sąd I instancji orzekając o obowiązku naprawienia szkody przez sprawcę nie określił tego terminu, dlatego też apelacja skutkowałą zmianą zaskarżonego orzeczenia w kierunku określenia tego terminu.

Sąd odwoławczy uznał, że roczny termin na restytucję szkody przez A. K. jest odpowiedni i wystarczający, mając na uwadze wysokość tego obowiązku, sytuację majątkową i osobistą sprawcy , jak również względy kompensacyjne, wychowawcze i prognostyczne.

W pozostałym zakresie wyrok należało jako odpowiadający prawu utrzymać w mocy.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie przywołanych w wyroku przepisów.